

Treball decent i fi de la precarietat, una tasca urgent

Manifest per a la Jornada Mundial pel Treball Decent 2017

Les organitzacions que donen suport a la Iniciativa Església pel Treball Decent constaten que **el treball decent**, que forma part dels Objectius de Desenvolupament Sostenible, **és un element imprescindible per a la justícia social i la cohesió de tota la humanitat.**

Garanteix un salari mínim vital, la llibertat d'associació sindical, la participació dels que treballen en els assumptes de l'empresa, el respecte de la negociació col·lectiva, el respecte dels convenis, la igualtat de tracte entre les persones, la salut i seguretat en el treball, la protecció social dels que treballen i de les persones al seu càrrec, la protecció contra l'acomiadament, l'accés a la formació i l'aprenentatge permanent i l'equilibri entre la vida privada i la vida laboral.

A Catalunya estem assistint a un creixement del treball precari, que es presenta sota les formes de la contractació temporal, la contractació a temps parcial i l'ocupació autònoma fictícia.

L'ocupació precària afecta principalment a les persones més vulnerables, que corren risc de discriminació, pobresa i exclusió (persones amb capacitat funcional diversa, persones amb un origen ètnic, religió o creença minoritària; persones joves i dones).

La joventut es veu particularment afectada per la feina a temps parcial (no voluntària), l'ocupació autònoma fictícia i al treball no declarat. Un bon nombre de joves està abandonant Espanya a la recerca de millors oportunitats d'ocupació.

Una remuneració insuficient per a una vida digna, condicions laborals que dificulten la consecució d'un projecte vital a llarg termini; manca de perspectives; la vulnerabilitat de la persona davant un retrocés en drets laborals i un entorn laboral que atempta, en molts casos, contra la salut i integritat del treballador són la cara visible d'una economia al servei del capital, on la persona és un mer instrument que serveix i és utilitzada en funció dels interessos que marca el mercat. Aquesta concepció, quant no posa a la persona i la seva dignitat en el centre, és contrària al projecte del Regne de Déu i no pot ser, en cap cas, acceptada des d'una mirada cristiana de la vida.

La lluita contra la precarietat i pel treball decent ens exigeix i ens porta a reclamar:

- Lluitar contra el treball no declarat, l'economia informal, el frau fiscal i els paradisos fiscals.
- Reivindicar i treballar per l'establiment d'una sòlida base jurídica de drets laborals, la implicació dels interlocutors socials i els comitès d'empresa en el lloc de treball i el reforçament de la inspecció laboral i de la jurisdicció social.

- Apostar per la creació d'ocupació de qualitat, garantir els drets a la feina, la protecció social i el diàleg social així com la igualtat.
- Fixar salaris i ingressos dignes i suficients. Els que treballen haurien de poder acumular, amb les seves cotitzacions, ingressos que garanteixin una seguretat en situacions com l'atur, la malaltia, l'edat avançada o les pauses en la vida laboral per la cura de fills o altres persones o per a la formació.
- Establir una Garantia de Capacitats que permeti donar suport trajectòries professionals que possibilitin l'adaptació a les diferents situacions que una persona pot veure's obligada a afrontar durant la seva vida a través, en particular, de la formació professional permanent.
- Garantir la igualtat de remuneració entre homes i dones mitjançant una resposta global dirigida a reduir el treball precari i una cobertura adequada de seguretat social. S'ha de combatre la discriminació contra la dona, l'escletxa salarial, el sostre de vidre, l'assetjament psicològic i l'assetjament a les empleades embarassades.
- Apostar per condicions de treball dignes per a totes les primeres oportunitats d'experiència laboral de joves, com a períodes de pràctiques, d'aprenentatge o qualsevol oportunitat en el marc de la Garantia Juvenil.
- Incrementar la inversió pública i privada que connecti els mercats financers amb els mercats productius.
- Acompanyar les persones en situacions on la manca de treball decent provoca inestabilitat, sofriment i manca d'horitzons vitals, propiciant respostes individuals i col·lectives que il·luminin camins d'esperança.